

За більшовицькі кадри

Орган партбюро, ректорату, комітету ЛКСМУ, профкому та місцевому
Одеського Державного Університету ім. І. І. Мечнікова

№ 14 (253) | Понеділок, 16 травня 1949 р. | Ціна 20 к.

ВЕЛИКА ПЕРЕМОГА

9 травня 1945 року. Ніколи історія не забуде цього прекрасного весняного дня. Чотири роки тому народи нашої Батьківщини почули радісні сталінські слова: «З перемогою вас, мої дорогі співвітчизники і співвітчизниці!»
Перемога! За неї йшли на смерть мужній Гастело та безсмертна Золя. Тут бачив сталінградський воїн Яків Павлов, відбиваючи тридцять за добу атаку німців. В ім'я її по п'ять днів не виходили з заводських цехів робітники Уралу та шахтарі Донбасу.

І ось «настав великий день перемоги над Німеччиною» (Сталін). Радянський воїн підняв над фашистським лігвом прапор Перемоги. Країна скинула припорошену пилем далеких воєнних доріг, продимлену пожарищами сіру шинелю і взялася за мирну працю. Новими дорогами — дорогами праці — йде вчорашній солдат.

Ті, хто відстоював Сталінград і форсував Дніпро, хто штурмував Берлін і визволяв Прагу, ті, чий груди увінчані золотими відзнаками слави — сьогодні на новому, трудовому фронті, все кипіння своєї енергії, все горіння своїх сердець віддають найвищому в житті — боротьбі за комунізм.

Солдати найжорстокішої в історії людства війни стали солдатами великої армії творців, сталінської армії будівників комунізму. Як і в минулих боях, у мирній праці радянські люди здобувають перемогу за перемогою. Там, де ворог лишив «зону пустині», сьогодні височать нові заводи, фабрики, цвітуть сади і шумлять плодородні поля.

Нападаючи на нашу державу, гітлерівські розбійники розраховували,

що в ході війни розвалиться радянська багатонаціональна держава, що між народами Радянського Союзу почнеться ворожнеча. Ворог жорстоко прорахувався. Народи нашої країни на чолі з великим російським народом — з народом, що має ясний розум, стійкий характер і терпіння, ще тісніше згуртувалися навколо більшовицької партії і радянського уряду і як один стали на захист своєї Батьківщини. Дружба народів нашої країни — непереборна сила, основа нашої могутності, одна з головних причин нашої великої Перемоги.

Кров'ю радянського солдата і героїчною працею радянського трудівника врятовано світ від гітлерізму. Про це пам'ятають усі чесні люди на землі.

Як би не скаженіли і не лютували палії нової війни, радянський народ, під проводом великого Сталіна, під керівництвом більшовицької партії піднесе свою соціалістичну державу до нових висот могутності і слави, завершить велику історичну місію, яка випала на його долю — будівництво комунізму.

Багато демобілізованих воїнів є серед викладачів та студентів нашого університету. Це — доценти Мальований, Домбровський, студенти Поліщук, Данильчук, Сапун та ін.

Вони — вчорашні люди в сірих шинелях — сьогодні наполегливо штурмують висоти науки.

В день великої Перемоги радянський народ славить свої доблесні збройні сили, мудру партію більшовиків, славить найгеніальнішого з полководців усіх віків — творця Перемоги — великого Сталіна.

ДЕНЬ РАДІО

Наш великий співвітчизник, винахідник радіо, О. С. Попов був подум'ям патріотом своєї Батьківщини. В ті тяжкі для винаходів дні, коли царські чиновники заважали йому розвивати засоби зв'язку, коли справа устаткування радіостановками армії і флоту була повністю віддана іноземним фірмам, Олександр Степанович мужньо і з гордістю відкинув пропозицію іноземних фірм про перехід до них на службу і переїзд до Америки.

Олександр Степанович розумів загально-народне значення свого винаходу і тому сам являвся пропагандистом цього нового засобу зв'язку. Він використовує аудиторії учбових закладів, трибуни для популяризації радіо. Читав він лекції і учителям народних шкіл, сподіваючись через учителя донести в народ звістку про своє велике відкриття.

Олександр Степанович читав лекції і демонстрував винайдені ним прилади у нас в Одесі, на з'їзді залізничних електротехніків.

Тоді, на цьому з'їзді, делегати влаштували йому бурхливу овацію і відзначили в своїх резолюціях про-

ритет Попова і нашої Батьківщини у відкритті нового засобу зв'язку.

Характерною рисою геніального вченого являється те наукове передбачення, яким володів Олександр Степанович, приступаючи до праці над новим видом зв'язку. Він точно і послідовно розробляв теорію і практику бездротяного телеграфу. Після відкриття електромагнітних хвиль, буквально, тисячі вчених в усьому світі повторювали «досвід Герца», удосконалювали їх, але ніхто з них, в тім числі і Герц, не могли побачити нового засобу зв'язку.

І тільки геніальному О. С. Попову відразу стало ясно, що електромагнітні хвилі криють в собі щось нове, те, що можна використати для зв'язку на віддалі. Ось ця проникливість, уміння по точно накресленому плану розробити новий засіб зв'язку і відрізняє великого О. С. Попова від пігмеїв іноземної науки, які безуспішно намагалися привласнити собі винахід радіо.

Наша країна гордиться своїм сином-патріотом, великим Поповим, винахідником радіо.

Доц. В. ФЕДОСЕЕВ.

ПЕРШИЙ ІСПИТ

Дмитро Біденко уважно прочитав білет: «Кооперативний план Леніна». Дмитро замислився. У свідомості виник чіткий план відповіді. З захопленням розповідав Біденко про історичні роботи Володимира Ільїча, про те, як товариш Сталін вплив у життя геніальні ленінські накреслення. Викладач т. Голдовський заносить

у залікову книжку першу п'ятірку. Успішно пройшов іспит з основ марксизму-ленінізму на II курсі економічного факультету. 12 студентів одержали відмінні оцінки, 12 чоловік — добрі. Глибокі знання показали студенти Д. Драгомарецький, Л. Кушнір, Н. Ковальова, І. Скубіцька та ін.

В. МЕЛЬНИКОВ.

Систематична, повсякденна робота вирішує успіх на екзаменах Як ти сьогодні готувався до іспитів, товариш?

„Таємниця“ успіхів Льови Рожецькіна

Вміло планує свій робочий день студент II курсу філологічного факультету Л. Рожецькіна. Студентам II курсу в цю літню екзаменаційну сесію доведеться скласти 7 екзаменів. Роботи надзвичайно багато. Дорога кожна година. Л. Рожецькіна ще з самого початку цього семестру розпочав підготовку до екзаменів. Він щоденно готувався і готується до них, і це, звичайно, дає відмінні наслідки. «Таємниця» відмінного складання екзаменів дуже проста і доступна кожному студенту. Ми й хочемо розповісти про метод роботи студента Л. Рожецькіна.

Після сніданку і прогулянки на свіжому повітрі, Л. Рожецькіна йде на лекції. На лекціях уважно слухає і конспектує матеріал, який читається викладачем. Прийшовши додому з університету, Рожецькіна пі-

сля обіду відпочиває одну годину. Потім розпочинається напружена праця, яка проходить протягом 6-ти годин з короткими перервами на свіжому повітрі. Тов. Рожецькіна чітко дотримується складеного ним графіка.

Кімната, в якій працює він, завжди провітрена. На письмовому столі — все необхідне: книжки, конспекти, словники.

В першу чергу він приступає до вивчення складних предметів: основ марксизму-ленінізму, латинської, старослов'янської, польської мов.

Слід відмітити, що тов. Рожецькіна склав вже екзамен з старослов'янської та латинської мов на «відмінно».

Заняття над підручником — це для тов. Рожецькіна натхненна твор-

чість, яка народжується в наполегливій праці. З юнацьким запалом вивчає він і літературу Київської Русі, яка була колискою культури 3-х братніх народів, і поезії польського поета Адама Міцкевича.

«Таємниця» успіхів Рожецькіна — у вмілому плануванні робочого часу. Він ніколи не відкладає роботи на останню хвилину. Вже за декілька днів до екзаменів тов. Рожецькіна відчуває впевненість в своїх знаннях і сміло, без вагань, йде складати екзамен.

Відмінне навчання Л. Рожецькіна псеєдує з громадською роботою, систематично працює над підвищенням свого ідейно-політичного рівня.

Так працює комсомолец Л. Рожецькіна.

П. ТИХОНОВ.

На що надіються студенти Большан та Ольшевський?

З початку навчального року студенти III курсу історичного факультету Большан та Ольшевський не по-серйозному ставились до вивчення іноземної мови. Вони нерегулярно відвідують лекції, до цього часу не ліквідували своєї заборгованості з позакласного читання.

Деякі разів я розмовляла з студентами Большан та Ольшевським, вказувала їм на байдуже ставлення до вивчення мови, але це не допомогло.

До початку екзамену залишилось 15 днів. Якщо студенти Большан та Ольшевський розпочнуть зараз напружено працювати над вивченням іноземної мови, вони ще зможуть ліквідувати своє відставання.

Обов'язок всіх студентів курсу — допомогти студентам Большан та Ольшевському підготуватися до складання екзамену.

Н. СІЛО,
викладач іноземної мови.

Скромним та наполегливим студентом зарекомендував себе студент III курсу історичного факультету Віктор Клейміхін. Відмінне навчання він поєднує з великою громадською роботою. Клейміхін працює комсоргом школи ФЗН № 3.

На фото: Студ. III курсу істор. факультету В. Клейміхін.

В читальному залі

В ці дні в читальному залі студентської бібліотеки кипить напружена робота. На багатьох факультетах уже розпочалось складання іспитів. В повному розпалі екзаменаційна сесія у біологів. Більшість студентів, готуючись до екзаменів, проводять в читальному залі майже цілий день. Серед них студентки біологічного факультету Л. Дуднікова (II курс) і Мамаєва (V курс). У багатьох студентів щоденна праця в читальному залі ввійшла в розпорядок дня. За столами в читальному залі завжди можна побачити студентів Крилову (IV курс істфак), Коновалову (III курс філфак), В. Литвин (III курс геофак), Бростюк (III курс філфак).

Багато часу проводять в читальному залі студенти-випускники, готуючись до державних екзаменів.

По-серйозному працюють першопрокурники Амежнова (економфак), Палін (біофак).

Біля 400 студентів щоденно відвідують читальний зал. І, не дивлячись на велику кількість студентів, бібліотека повністю задовольняє потреби відвідувачів.

В цьому семестрі колектив працівників студентської бібліотеки, обговоривши передову статтю газети «За більшовицькі кадри» від 23 квітня 1949 р., вирішив працювати без вихідних днів.

Людно, але тихо в читальному залі і тільки шелест сторінок, скрипіння пер і схилені над книжками голови студентів свідчать про велику, напружену працю в ці дні — дні підготовки до екзаменів.

П. ДАВИДОВ.

Залік з методики

Днями студенти IV-го курсу історичного факультету склали залік з методики викладання історії. Особливо глибокі знання показали студенти Л. Боршевський, Е. Патлажан, В. Кисіль, А. Рижова, А. Фуремс та інші.

Всі студенти курсу успішно склали залік. Під час підготовки до заліку велику допомогу студентам принесли групові товариські співбесіди.

А. ДАНИЛОВ.

Наша практика

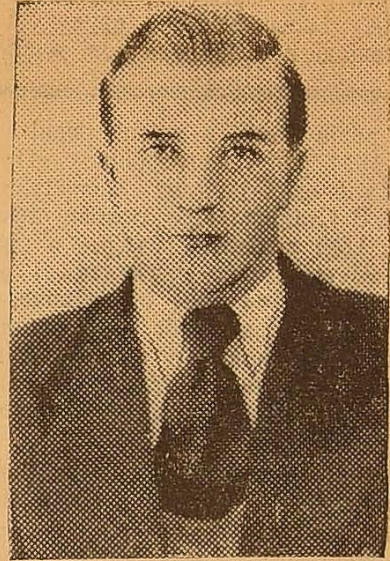
В цьому навчальному році наш факультет випускає науково-дослідницьких працівників. В зв'язку з цим змінився і характер практики. Якщо раніш у студентів IV курсу була літня практика на виробництві, то тепер вони йдуть на виробничу науково-дослідницьку практику.

Куди пойдуть наші студенти? Один із старіших хімічних заводів Радянського Союзу — Рубежанський хімічний комбінат — днями прийме 13 наших студентів. На крупніший азотно-туковий комбінат в м. Дні-продзержинськ — дітище Сталінських п'ятирічок, гігант, який збудований за останнім словом техніки, йде 11 студентів IV курсу.

5 студентів йде на практику в інститут фізичної хімії при Академії Наук України.

З великим ентузіазмом та інтересом ідемо ми на практику.

Ю. ДРІЗО.

Студенти юридичного факультету знають Генадія Одінцова, як одного з кращих відмінників навчання. Генадій приймає активну участь в громадському житті факультету. Він являється замісником курсового агітатора, членом редколегії факультетської газети.

На фото: Студ. II курсу юридич. факультету Г. Одінцов.

Рішення XI з'їзду ВЛКСМ — в основу роботи комсомольської організації (НА КОМСОМОЛЬСЬКІЙ КОНФЕРЕНЦІЇ УНІВЕРСИТЕТУ)

XI з'їзд ВЛКСМ поставив перед комсомольськими організаціями вузів почесні та відповідальні завдання: діяльність допомагати партійним організаціям та дирекції в підготовці висококваліфікованих, ідейно-загартованих кадрів для соціалістичного народного господарства.

Комсомольська організація нашого університету під керівництвом партійного бюро, досягла помітних успіхів в справі комуністичного виховання молоді, очолила боротьбу за високу успішність. Але в її роботі є й серйозні недоліки. Ряд комсомольців досі мають посередні оцінки з соціально-економічних дисциплін. Перевірка політичної грамотності, яка була нещодавно проведена, показала, що деякі студенти слабо розби-

раються у питаннях міжнародної політики. Трапляються факти аморальних вчинків.

Про всі ці недоліки говорив секретар обкому ЛКСМУ тов. Федоров у своїй доповіді на комсомольській конференції університету.

Делегати, які виступили в дебатах, піддали гострій та справедливій критиці роботу комітету ЛКСМУ та окремих його членів.

Делегати Збандур, Толстих, Чередищенко, Лейбман вказували, що в ряді груп політгодини провадяться нецікаво. Академсектор комітету не досить оперативне контролює хід екзаменів, конкретно не допомагає окремим студентам ліквідувати академічну заборгованість.

Основний недолік, який заважає роботі комітету ЛКСМУ — це форма-

лізм, байдуже ставлення до запитів студентської молоді. Члени комітету повинні частіше бувати на групових зборах, діяльно втручатися в комсомольське життя факультетів. Про це говорили у своїх виступах секретар партбюро університету тов. Фролов та секретар Водотранспортного РК ЛКСМУ тов. Шелест.

Конференція прийняла розгорнуте рішення, в якому намічено конкретні заходи для поліпшення роботи комсомольської організації, особливо в період підготовки до екзаменаційної сесії.

Конференція обрала в склад комітету ЛКСМУ т.т. Демідова, (філфак), О. Богатського (хімфак), А. Чередищенка (юрфак) та О. Гернегу (юрфак).

СПОРТ—В ШИРОКІ МАСИ СТУДЕНТІВ

ВИКОНАТИ ПОСТАНОВУ ПАРТІЇ

Приділяючи велику увагу розвитку фізичної культури в нашій країні, ЦК ВКП(б) в постанові від 27 грудня 1948 р. вказує, що головним завданням в галузі спортивної роботи являється розгортання масового фізкультурного руху в нашій країні і підвищення рівня спортивної майстерності.

В рішенні цього завдання вирішальну роль відіграє ініціатива з боку студентів, які люблять спорт і бажають зробити його надбанням всіх, а не групи «штатних» спортсменів, а також допомога з боку партійної, комсомольської та профспілкової організації.

Наскільки важливу роль відіграють ці фактори, показує приклад історичного факультету. Він на протязі 3-х років являється одним з кращих факультетів по стану фізкультурної роботи. В цьому навчальному році команда факультету зайняла перше місце по плаванню, друге — по стрільбі, легкій атлетичі, шахам. Непогано налагоджена справа з волейбольною командою.

Всі ці показники разом дають можливість історичному факультету і

в цьому році вийти на перше місце. Успіхи ці пояснюються ініціативним керівництвом з боку студентів тт. Газун і Спектор, а також повсякденною підтримкою з боку секретаря партбюро тов. Чухрія і секретаря комсомольського бюро тов. Патлажана в усіх міроприємствах в галузі спортивної роботи. Зовсім іншу картину ми спостерігаємо на геолого-грунтознавчому факультеті. Не дивлячись на наявність ряду здібних спортсменів, наприклад, т. Некрасова, Буряка, Рачковської та інших, факультет відстає в області фізичного виховання. Спортивна робота на факультеті поставлена дуже погано. Красномовніше всього про це говорять результати змагань: в минулому році факультет зайняв останнє місце в спартакіаді, а в цьому році також, зберігаючи «традицію», факультет плететься в хвості.

Для того, щоб розгорнути фізкультурну роботу серед студентів, необхідно притягнути до цієї важливої справи увагу громадськості.

А. ЛУПОЛОВЕР.

ЗАВЯТА ФІЗКУЛЬТУРНИЦЯ

Вона почала займатися спортом в 1947 році, вибравши собі улюблений вид спорту—гімнастику. Уже в 1948 році Ліда Охроменко брала участь в міських змаганнях, а також змаганнях на першість ДСТ «Наука», які відбувалися в Ленінграді.

Можна сміливо твердити, що ці перші вдалі кроки являються початком майбутніх успіхів. Ліда Охроменко прагне вдосконалити і відшліфувати свою майстерність, твердо знаючи, що в спорті кожний крок вперед — це результат наполегливої праці.

Спортивну роботу вона поєднує з відмінним навчанням і громадською роботою, являючись членом факультетського комсомольського бюро. На філологічному факультеті останнім часом спортивна робота покращилася. Створена факультетська гімнастична команда двічат, в якій беруть участь 15 осіб. На естафеті на приз газети «Большевистское знамя» жіноча команда філфаку в кількості 20 осіб прийшла першою до фінішу, в своєму забігу. На факультетських змаганнях по волейболу жіноча команда філфаку зайняла 1-ше місце.

ЯК Я СТАВ ЧЕМпіОНОМ ВЦРПС

Спортом я почав займатися в армії в 1946 році. Уже після перших тренувальних випробувань з бігу, я зрозумів, що мені необхідно спеціалізуватися на дистанції в 3 і 5 км. На цих дистанціях я став чемпіоном та рекордсменом військ Одеського воєнного округу. Ці перші успіхи були не випадковими. Вони базувалися на наполегливому і повсякденному тренуванні. З перших днів мого спортивного життя і по сьогоднішній день я твердо дотримуюся правила—тренуватися регулярно, повсякденно, без ривків і переробів. Це дозволяє мені на протязі всього спортивного сезону зберігати хорошу спортивну форму. Тільки таким методом можна прийти до високих спортивних успіхів.

З 1947 р. я в ряді змагань відстоював спортивну честь нашого університету і ДСТ «Наука». На першій всесоюзній студентській спартакіаді в 1947 році мені вдалося

завоювати звання чемпіона і рекордсмена ДСТ «Наука» на дистанції в 3 і 5 км.

Особливо пам'ятна для мене спартакіада ВЦРПС, яка відбулася в 1948 році в Москві. На біговій дистанції поруч себе я побачив заслужених майстрів спорту Ермолаєва, Гордієнка, Пожидаєва та інших відомих, досвідчених спортсменів. На дистанції в 3 кілометри я став чемпіоном, на дистанції в 5 км. я зайняв 2-ге місце після Пожидаєва.

В змаганнях на першість по Союзу, які відбулися в 1948 р. я, виконавши норму майстра, вийшов на VI-те місце після таких відомих стайерів як Ванін, Пугачевський, Преживальський, Тюленін, Казанцев. Результати змагань привели мене до висновку, що мені потрібно ще наполегливіше і послідовніше тренуватися, щоб закріпити досягнуті успіхи.

На факультеті я відповідальний за легкоатлетичну секцію. На жаль, я

повинен відзначити, що багато студентів, які беруть участь в секції нерегулярно відвідують заняття. Можна наперед сказати, що вони ніколи не матимуть успіхів в спортивній майстерності і будуть тупцювати на одному місці до того часу, поки не почнуть тренуватися посправжньому. Таке відношення до занять приводить до сумної думки про відсутність у цих товаришів любові до спорту. Негативний також і той факт, що в створенні команд і підготовці до спортивних зустрічей існує метод штурмування в останні дні. Звичайно, такі «спортсмени» дають низькі показники.

Я закликаю всіх студентів взяти активну участь в спортивній роботі, знайти своє місце в спорті, регулярно і наполегливо тренуватися, добуваючись спортивною майстерності.

Леонід БАЛАБАНОВ,
студ. II курсу істфаку.

Сила й краса української літератури

Серед видатних майстрів українського художнього слова, що виступили в літературі у II-й половині XIX ст., почесне місце належить письменникові-демократу П. Мирному (псевдонім Панаса Яковича Рудченка).

Панас Мирний виступив в літературі в період реакції. Царський уряд, що перед тим розгромив польське повстання, вислав до Сибіру Чернишевського, закрити орган революційної демократії «Современник», розпочав жорстоку боротьбу проти найменших проявів вільнолюбної думки, запровадив тяжкий цензурний режим, заборонив друкування книг українською мовою.

Все це примушувало письменника-демократа зберігати сувору конспірацію. І навіть тоді, коли ім'я Панаса Мирного було вже широко відоме читачеві, мало хто знав, що під цим іменем ховається відомий полтавський чиновник Панас Рудченко.

Дуже знаменно, що ще в 1915 році поліція розшукувала на Полтавщині невідомого їй письменника.

Задумана чиновницькою обставинка, в якій йому доводилося працювати, нестерпно тяжкий стан трудового народу в дореформний період примусили чиновника Рудченка взятись за перо письменника.

Після перших семи років служби. П. Мирний записав у своєму щоденникові: «Серце моє наливалось огнем, у грудях ходили приборі гніву... О, чим я відомшу, кляте життя, невилічне підданське!» Ще через два роки письменник з болем вигукне: «Як мені душно і гідко тут!»

Віддавши належну кількість годин службі, щоб забезпечити себе шматком хліба, П. Мирний ввечерами віддавав улюбленій письменницькій справі, яку справедливо розглядав як своє поклонняння.

Величезну роль у формуванні творчого методу письменника відіграла також передача російська література, зокрема Чернишевський, Некрасов, Салтиков-Штедін, Г. Успенський, Островський.

Саме російську реалістичну літературу П. Мирний вважав за взірць для власної художньої творчості. Визначний твір П. Мирного—роман «Повія» — в окремих місцях виявляє подібність до роману «Что делать?» Чернишевського.

У своїх творах П. Мирний створив правдиву і дуже яскраву картину української дійсності дореформного, а особливо пореформного часу. Перед читачем проходить ціла галерея образів представників найрізноманітніших верств і прошарків українського суспільства.

Письменник відтворив всю складність суспільного процесу, показавши антагонізм і загострення боротьби в епоху капіталізму.

З особливою теплотою змальовує письменник-демократ образи знедолених капіталізмом людей, тих, кого розчавило або знівечило капіталістичне хазяйське колесо. Такими є пскритка Варка Луценкова (оповідь «Лихий попутов»), чиновник Іван Микитович Левадний (оповідь «П'яниця»), селянка-наймичка Христя, що була вигнана з села в капіталістичне місто і тут, зазнавши багатьох нещастя, образ і приниженя, стала побиєю (роман «Повія»). Таким є і образ бунтаря Чіпки, образ чесної, розумної, працюючої людини, що стала розбійником, «пропащою силою» (Роман «Хіба ревуть воли, як ясла повні?» або «Пропаща сила»).

Твори П. Мирного, надзвичайно цінні своїм пізнавальним значенням, спростовують буржуазно-націоналістичні вигадки про безбуржуазність української нації.

У таких своїх творах як «Лихі люди» («Товариші»), новела «Лови», «Сон», письменник засвідчує свої симпатії до тих, хто вів боротьбу проти царського уряду, і засуджує царизм.

У новелі «Сон» письменник намалявав картину майбутнього соціалістичного суспільства, де «немає нічого свого, а все разом... громадське...» Люди в цьому суспільстві «не похмурі та непривітні, не зігнуті та пригнічені нуждою та недовгостями... а високі та статні, с ясними та веселими очима, прибрані в чисту та добру одужу, якое наче й горді й привітні...»

Норела написана під впливом революційних подій 1905 р. і, незважаючи на деяку абстрактність і нечіткість у змалюванні суспільства майбутнього, цінна своїм оптимізмом і прогресивною тенденційністю.

Ще за життя П. Мирного передові, революційно-демократичні письменники дали йому високу оцінку. І. Франко назвав його «найвизначнішим українським повістярем», а М. Коцюбинський в листі до П. Мирного писав: «Ви найбільш шанований мною письменник української сили й краси літератури нашої», і тут же відзначив, що твори П. Мирного глибоко впливали на нього.

Викриваючи капіталістичне лихоліття, відстоюючи інтереси трудового народу, П. Мирний робив високопатріотичну справу. Письменник відзначав великою скромністю і не відділяв своєї слави від слави рідного краю й рідної літератури.

«Вся моя слава — Україна, — писав він, — якби я їй добра усч на машині зробив, то б мені й була слава, я більшої не хочу».

Твори П. Мирного корисуються великим успіхом у радянського читача, який глибоко любить і шанує видатного майстра українського художнього слова.

В. НЕСТОРЕНКО,
кандидат філологічних наук.

Пушкінські дні в університеті

Наш університет разом з усім радянським народом відзначає 150-річний ювілей з дня народження великого російського поета Олександра Сергійовича Пушкіна. Нещодавно відбувся Пушкінський вечір, на якому доцент П. І. Збандуто прочитала доповідь «Пушкін — великий російський національний поет».

Після доповіді відбувся концерт, який був організований Товариством по поширенню політичних і наукових знань. В концерті взяли участь артисти Дума, Лунова, Лемберський, заслужена артистка УРСР Благовідова. На вечорі було прочитано вірші поета, уривки з роману «Євгенієв Онегін», а також твори російських композиторів на слова Пушкіна.

Є. ЛЬОВА.

В. о. відповідального редактора

І. ЗАБОКРИЦЬКИЙ.

І. З. ГОЛДОВСЬКИЙ.

ГЕНІАЛЬНИЙ ТВІР

Праця товариша Сталіна «Про основи лєнінізму» відіграла виняткову роль в ідейному розгромі троцькізму, що мало величезне значення не тільки для ВКП(б), але й для комуністичних партій за рубежом.

Розкриваючи суть лєнінізму, товариш Сталін показав те нове і особливе в працях Лєніна, що він вів в скарбниці марксизму, що нерозривно зв'язано з його іменем.

Особливий теоретичний інтерес становить сталінське визначення лєнінізму:

«Лєнінізм є марксизм епохи імперіалізму і пролетарської революції. Точніше: лєнінізм є теорія і тактика пролетарської революції взагалі, теорія і тактика диктатури пролетаріату особливо».

Відкинувши намір протиставити марксизм лєнінізмові і розглядати лєнінізм як тільки національне, тільки російське явище, в протизагальне марксизмові, як явище інтернаціональне, товариш Сталін з усією силою підкреслив всевітньо-історичне інтернаціональне значення лєнінізму.

Товариш Сталін говорить, що «лєнінізм є явище інтернаціональне, яке має корені в усьому міжнародному розвитку, а не тільки російське».

В той час повністю підтвердилися передбачення Лєніна і Сталіна про авангардну роль російського пролетаріату. Росія з'явилася, як відмічає товариш Сталін, батьківщиною теорії і тактики пролетарської революції, а вождь російського пролетаріату Лєнін став творцем цієї теорії і тактики, вождем міжнародного пролетаріату. Вказівка товариша Сталіна про інтернаціональний характер лєнінізму завжди мала і має особливо важливе теоретичне і практичне значення для робітничого класу і його партій в усіх країнах. В країнах народної демократії національне питання успішно розв'язується на основі програмових вказівок Лєніна і Сталіна.

Навряд чи є потреба доводити наскільки актуально звучать в нашій

члення для робітничого класу і його партії в кожній країні.

Відомо, що кліка Тіто підло зрадила лєнінізмові. Тіто і його гореторетики створили «югославський марксизм» і відкинули вчення Лєніна—Сталіна. До таких бредових вигадок могли прийти тільки ярі націоналісти-шовіністи, якими в дійсності тітовці і являються.

В праці товариша Сталіна «Про основи лєнінізму» глибоко аналізовано метод і теорію лєнінізму, питання про диктатуру пролетаріату, селянське та національне питання, стратегію і тактику, лєнінське вчення про партію і про лєнінський стиль в роботі. В своїй єдності ці питання, які виклав товариш Сталін, дають повне і вичерпне наукове роз'яснення основних принципів лєнінізму.

Товариш Сталін дав глибокий аналіз самому головному питанню в лєнінізмові — питанню про диктатуру пролетаріату. Він показав значення диктатури пролетаріату, як знаряддя пролетарської революції, і роль радянської влади, як державної форми диктатури пролетаріату.

Лєнінсько-Сталінська теорія диктатури пролетаріату має величезне міжнародне значення, являючись могутнім ідейним знаряддям. Яскравим прикладом являється будівництво соціалізму в країнах народної демократії.

Лєнінсько-Сталінська теорія національного питання має величезне значення для робітничого класу і його партій в усіх країнах. В країнах народної демократії національне питання успішно розв'язується на основі програмових вказівок Лєніна і Сталіна.

Навряд чи є потреба доводити наскільки актуально звучать в нашій

25 років тому, в квітні-травні місяці 1924 року, на сторінках «Правди» було опубліковано класичну працю Й. В. Сталіна «Про основи лєнінізму». Цей геніальний твір, в якому так майстерно викладено і розвинуто далі все нове і особливе, що вніс в марксизм геній революційної думки і революційної дії В. І. Лєніна, осяяло яскравим світлом програму дії пролетаріату на цілу історичну епоху.

Великий продовжувач справи Лєніна, товариш Сталін вперше в праці «Про основи лєнінізму» дав глибоке теоретичне узагальнення ідейної лєнінської спадщини, основних питань лєнінізму, які являються новим кроком вперед в розвитку науки про закони суспільного життя.

Праця товариша Сталіна «Про основи лєнінізму» озброїла комуністичні партії всіх країн могутньою ідейною зброєю. Розвиваючи великі лєнінські ідеї, збагачуючи і конкретизуючи їх на основі досвіду міжнародного революційного руху і досвіду перших кроків соціалістичного будівництва в СРСР, товариш Сталін озброїв більшовицькі кадри розумінням конкретних засобів і методів боротьби за здійснення на ділі історичної місії пролетаріату, як могильника буржуазії і основоположника нового соціалістичного суспільства.

Величезною заслугою товариша Сталіна являється те, що він в своєму творі наніс нищівний удар контрреволюційному троцькізму і відстояв лєнінізм, як єдино правильне вчення пролетаріату в його боротьбі за побудову нового соціалістичного суспільства.

Закляті вороги партії і лєнінізму, троцькісти та їх однодумці, користуючись смертю великого Лєніна, а також труднощами, які були на шляху соціалістичного будівництва, посилили свої нападки на лєнінізм, на партію більшовиків. Під керівництвом товариша Сталіна партія ще більше зміцнила єдність в своїх рядах.